

UDKAST

Forslag

til

Lov om supplerende bestemmelser til forordningen om reduktion af metanemissioner i energisektoren

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 med henblik på at sikre metanordningens anvendelse i Danmark.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Metanaktør: En operatør, et mineselskab, et foretagende eller en importør, der er omfattet af metanforordningen.
- 2) Metanforordningen: Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og ændring af forordning (EU) 2019/942, [(EU) 2024/nummer på forordningen når offentliggøres], med senere ændringer.
- 3) Metanordningen: Metanforordningen, EU-retsakter om forhold omfattet af metanforordningen, regulering i denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov.

Den kompetente myndighed

§ 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger en kompetent myndighed i henhold til metanforordningen.

§ 4. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Stk. 2. Til brug for afgørelser efter stk. 1, kan den kompetente myndighed pålægge en fysisk eller juridisk person at afgive enhver oplysning, herunder på tro og love som er nødvendig for at afklare, om et forhold er omfattet af metanforordningen.

Tilsyn og kontrol

UDKAST

§ 5. Den kompetente myndighed fører tilsyn og kontrol med overholdelse af metanordningen.

§ 6. Den kompetente myndighed har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til erhvervsmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, for at føre en effektiv kontrol efter metanforordningen.

Stk. 2. Den kompetente myndighed kan som led i kontrolbesøget, uden retskendelse, foretage tekniske undersøgelser samt kræve en kopi af dokumentation og optegnelser udleveret.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1 og 2.

Påbud

§ 7. Den kompetente myndighed kan udstede påbud om overholdelse af metanordningen.

Stk. 2. Den kompetente myndighed kan pålægge tvangsbøder til den, der undlader at efterkomme påbud meddelt efter stk. 1.

Oplysningspligter

§ 8. Den der er omfattet af metanforordningen skal efter anmodning fra den kompetente myndighed, afgive alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol.

§ 9. Den kompetente myndighed kan ved administration af metanordningen indhente enhver oplysning hos told- og skatteforvaltningen, som er nødvendig for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver.

Gebyr

§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om gebyrer til dækning af den kompetente myndigheds omkostninger til administration af metanordningen.

§ 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling for behandling af klager, der indgives for den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Digital kommunikation og automatisering

§ 12. Skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed, skal foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som myndigheden anviser.

Stk. 2. Den kompetente myndigheds afgørelser om forhold omfattet af metanordningen kan træffes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og automatiseret sagsbehandling.

Undtagelser fra indførelse i Lovtidende

§ 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, aktiver, m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysning om indholdet af sådanne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer kan fås.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Gennemførelsesforanstaltninger

§ 14. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om forhold omfattet af metanforordningen.

Klage

§ 15. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af den kompetente myndighed i henhold til metanordningen jf. dog stk. 2.

UDKAST

Stk. 2. Afgørelser truffet af den kompetente myndighed, jf. metanforordningen artikel 7, kan alene indbringes for Energiklagenævnet for så vidt angår forvaltningsretlige forhold.

Stk. 3. Afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 5. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter regler omfattet af metanordningen.

Stk. 6. Afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

§ 16. Klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder om formkrav til klagen.

Straffebestemmelser

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den,

- 1) undlader at efterkomme et påbud udstedt efter § 7, stk. 1, eller
- 2) undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, som krævet efter § 4, stk. 2 eller § 8, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, i forskrifter, der udstedes efter loven, fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Territorialbestemmelse

UDKAST

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Formål, anvendelsesområde, definitioner og den kompetente myndighed
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Tilsyn og kontrol
2.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Oplysningspligter
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.	Gebyr
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.5.	Digital kommunikation og automatisering
2.5.1.	Gældende ret
2.5.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

2.6.	Undtagelser fra indførelse i Lovtidende
2.6.1.	Gældende ret
2.6.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.7.	Klage
2.7.1.	Gældende ret
2.7.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.8.	Strafansvar
2.8.1.	Gældende ret
2.8.2.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Metan overgås kun af kuldioxid (CO₂), hvad angår dens samlede bidrag til klimaforandringer, og er ansvarlig for ca. en tredjedel af den nuværende globale opvarmning. Indholdet af metan i atmosfæren er globalt set steget kraftigt i løbet af de seneste ti år.

Den europæiske grønne pagt (EU Green Deal) kombinerer et bredt udvalg af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050. I oktober 2020 vedtog Europa-Kommissionen en EU-strategi for reduktion af metanemissioner ("metan strategien"), hvori der træffes foranstaltninger til at reducere metanemissioner i Unionen, herunder i energisektoren. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999, fastsættes målet om klimaneutralitet i hele Unionen frem mod 2050 og et bindende EU-mål om at reducere nettodrivhusgasemissioner med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og ændring til forordning (EU) 2019/942 (metanforordningen) fastsætter regler for nøjagtig måling, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i olie, gas og kulsektoren.

Metanforordningen gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret, jf. Traktaten om Den europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-Traktaten) artikel 288. Dog er det nødvendigt at fastsætte nationale bestemmelser som supplement til forordningens bestemmelser vedrørende administration af forordningen. Således pålægger metanforordningen, bl.a. medlemsstaterne at fastsætter sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser. Da der forventes en løbende revision af metanforordningen samt vedtagelse af øvrige tilknyttede EU-retsakter, er lovforslaget udformet som en rammelov, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte de regler, der er nødvendige for administrationen af metanforordningen i Danmark.

Lovforslagets formål er således, at sikre effektiv håndhævelse og administration af metanforordningen i Danmark.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Formål, anvendelsesområde, definitioner og den kompetente myndighed

2.1.1. Gældende ret

Metanforordningens artikel 1 fastlægger forordningens anvendelsesområde. Heraf fremgår det, at metanforordningen fastsætter regler for nøjagtig måling, kvantificering, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i EU's energisektor og for reduktion af disse emissioner, herunder gennem undersøgelser med henblik på lækagedetektion og -reparation, reparationsforpligtelser og restriktioner for udluftning og afbrænding. Forordningen fastlægger også regler om værktøjer, der sikrer gennemsigtighed med hensyn til metanemissioner. Endvidere fastlægger metanforordningens artikel 1, at forordningen finder anvendelse på efterforskning og produktion af råolie og naturgas, udvinding og behandling af naturgas, inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde, transmission og distribution af naturgas, bortset fra målesystemer på endelige forbrugssteder og de dele af servicelinjer mellem forsyningsnettet og målesystemerne, der befinder sig på slutkunders ejendom, samt underjordisk lagring og drift i LNG-faciliteter, og aktive underjordiske kulminer og kulminer i åbne brud, lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, samt metanemissioner, der forekommer uden for EU, for så vidt angår råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet.

Metanforordningens artikel 2 indeholder en lang række definitioner, herunder de aktører der, efter forordningen, bliver pålagt forpligtelser.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1 nr. 3 definerer en »operatør« som enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et aktiv, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af et aktiv.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1 nr. 12 definerer et »mineselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer en kulmine, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af en kulmine.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1 nr. 23 definerer et »foretagende« som en fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende aktiviteter: efterforskning og produktion af olie eller naturgas, udvinding og behandling af naturgas eller transmission, distribution og underjordisk lagring af gas, herunder for så vidt angår LNG.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1 nr. 59 definerer en »importør« som en fysisk eller juridisk person, som i forbindelse med en handelsaktivitet bringer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet,

herunder enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udpeget til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold kapitel 5.

Det fremgår af metanforordningens artikel 4, stk. 1, at hver medlemsstat skal udpege en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overvågning og håndhævelse af anvendelsen af metanforordningen.

Der på nuværende tidspunkt ikke nationale regler for, nøjagtig måling, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i energisektoren. Dog ses lignende krav i forhold til CO₂-emissioner i kvoteordningen som reguleret ved lov nr. 1767 af 28/12/2023 om CO₂-kvoter. Det er eksempelvis en central opgave for operatøren i kvoteordningen at sikre en nøje overvågning og rapportering af aktiviteternes drivhusgasudledning i overensstemmelse med deres godkendte overvågningsplan. Den rapporterede udledning opgøres årligt i CO₂-ækvivalenter og skal verificeres af en uvildig tredjepart. Denne »verifikator« skal være akkrediteret til samme formål af et EU-godkendt akkrediteringsorgan.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningers bestemmelser må ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288. Metanforordningen kræver dog, at der fastsættes visse gennemførelsesforanstaltninger i medlemsstaterne, herunder at der udpeges en kompetent national myndighed, der skal varetage en række opgaver efter forordningen.

Det foreslås, at lovens formål og anvendelsesområde vil være, at supplere metanforordningen.

Det foreslås, at forankrer administrationen af metanforordningen i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle udpege den kompetente myndighed i henhold til metanforordningens artikel 4. Ministeren ventes at udpege Energistyrelsen som kompetent myndighed.

Det forslås, at indføre begrebet »metanordning« som nyt samlebegreb der ifølge definitionen vil skulle dække metanforordningen, EU-retsakter omfattet af metanforordningen, samt regulering i den foreslåede lov og regler udstedet i medfør af denne lov. Begrebet »metanordningen« vil således

henvise til samtlige kommende EU-retsakter omfattet af metanforordningen og samtlige nationale retsakter der vil kunne henføres til metanforordningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at metanforordningen kan administreres i dansk ret og at den kompetente myndighed, som skal administrere forordningen udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren. Begrebet metanordningen vil tillade, at loven affattes så kort og læsevenlig som muligt. Vejledninger og andre ikke-bindende udtalelser vil ikke anses for at være egentlig regulering og vil derfor ikke være omfattet af begrebet »metanordningen«, men vil kunne indgå i fortolkningen af metanordningens bindende regler.

Metanforordningen definerer flere begreber som under hensyn til at affatte denne lov kort, præcist og læsevenligt, med fordel kan samles i nationale begreber.

Det foreslås, at indføre begrebet »metanaktør«, som samlebegreb for de aktører der pålægges forpligtelser efter metanforordningen. Begrebet »metanaktør« vil således omfatte og henvise til forordningens definitioner på en »operator«, et »mineselskab«, et »foretagende« eller en »importør«.

I tvivlstilfælde kan der være behov for, at den kompetente myndighed kan træffe en afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanordningen, og at den kompetente myndighed kan bestemme at en fysisk eller juridisk person skal afgive enhver relevant oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare om et forhold er omfattet af metanforordningen.

Den kompetente myndigheds bemyndigelse til at ville kunne træffe afgørelse, angår alene behovet for en retlig stillingtagen i henhold til metanforordningen. Myndigheden kan ikke benytte bestemmelsen til administrativt at udvide eller indsnævre metanforordningens anvendelsesområde til forhold, der ikke i forvejen er dækket af metanforordningen.

For nærmere om formål, anvendelsesområde, definitioner og den kompetente myndighed henvises til lovforslagets §§ 1-4 og bemærkningerne her til.

2.2. Tilsyn og kontrol

2.2.1. Gældende ret

Metanforordningens artikel 4 fastslår, at den kompetente myndighed er ansvarlig for at overvåge og håndhæve anvendelsen af forordningen. Endvidere fastslår metanforordningens artikel 5, at den kompetente myndighed, under udførelsen af dennes opgaver, træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre metanforordningens overholdelse. Af metanforordningens artikel 5, stk. 2 fremgår det, at de omfattede aktører skal yde al den nødvendige bistand, for at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til metanforordningen, navnlig med hensyn til inspektioner, jf. metanforordningen artikel 6.

Med metanforordningens artikel 6 forpligtes den kompetente myndighed til at fortage inspektioner, herunder rutinemæssige og ikke-rutinemæssige inspektioner. Inspektioner omfatter, hvor det er relevant, kontrol af anlæg eller revisioner på stedet, undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der påviser overholdelse af kravene i forordningen, detektion og måling af metanemissioner samt eventuelle opfølgende tiltag, der træffes af den kompetente myndighed for at kontrollere og fremme overholdelse af kravene i forordningen. Af metanforordningens artikel 6, stk. 4 fremgår det, at de kompetente myndigheder foretager ikke-rutinemæssige inspektioner for at undersøge begrundede klager som omhandlet i artikel 7 og for at sikre hvor de kompetente myndigheder skønner det relevant, at der er foretaget lækagereparationer eller udskiftning af komponenter i overensstemmelse med artikel 14, og at der er gennemført mitigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18, 22 og 26, samt for at sikre overholdelse, hvis der er indrømmet en dispensation i henhold til artikel 14, stk. 5.

Det følger af metanforordningens artikel 7, at enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til de kompetente myndigheder over en omfattet aktørs potentielle overtrædelse af forordningen. Klagen skal være behørigt underbygget og indeholde tilstrækkelig dokumentation for den påståede overtrædelse. En begrundet klage kan medføre, at den kompetente myndighed foretager en ikke-rutinemæssig inspektion, jf. metanforordningens artikel 6.

De omfattede aktører forpligtes efter metanforordningens artikel 12, artikel 18, artikel 20 og artikel 25 til, at forelægge den kompetente myndighed en årlig metanemissionsrapport. Endvidere forpligtes operatører efter metanforordningens artikel 14 til, at forelægge den kompetente myndighed et lækagedetektions og -reparationsprogram. Efter forordningens artikel 16 forpligtes operatører og mineselskaber til, at rapportere udlufts- eller flaringhændelser til den kompetente myndighed. Ved ovenstående rapporte-

ringer mv. skal den kompetente myndighed sikre at metanaktører overholder overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne, jf. metanforordningens artikel 4 og 5.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om tilsyn og kontrol på metanordningens område.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den kompetente myndighed er forpligtet til at foretage inspektioner. De omfattede aktører er forpligtet til, at yde den nødvendige bistand for at sikre udførelsen af en inspektion. Hvis en omfattet aktør ikke overholder forpligtelsen skal overtrædelsen medføre sanktionering.

For at sikre en effektiv kontrol med metanforordningens overholdelse, vurderes det, at der er behov for, at den kompetente myndighed i forbindelse med udførelse af inspektioner kan få adgang til de anlæg og lokaliteter som er omfattet af inspektionsbestemmelsen i metanforordningens artikel 6.

Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed vil skulle føre tilsyn og kontrol med overholdelse af metanordningen. Endvidere foreslås det, at den kompetente myndighed til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse, skal have adgang til erhvervsmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, for at føre en effektiv kontrol efter metanordningen. Det er bestemmelsens formål, at supplere metanforordningens artikel 6 om inspektioner, hvilket også vil betyde at kontrol skal forstås i overensstemmelse med inspektioner efter metanforordningens artikel 6. Bestemmelsen skønnes nødvendig for at sikre, at der kan føres kontrol med metanforordningen, samt at de omfattede aktiviteter til hver en tid foregår på forsvarlig vis, også i de tilfælde, hvor »metanaktøren« ikke selv er i stand til, eller villig til, at afgive de nødvendige oplysninger. Det bemærkes i den anledning, at aktiviteter omfattet af forordningen potentielt vil kunne udgøre sundhedsfare for det omkringliggende samfund, hvis forordningens forpligtelser ikke overholdes. Det vil være en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at det ikke vil være muligt at tilvejebringe oplysningerne ved brug af mindre indgribende foranstaltninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Det foreslås også, at den kompetente myndighed skal kunne udstede påbud om overholdelse af metanordningen. Sådanne påbud kan bl.a. omfatte at skulle bringe forhold der strider imod metanordningens regler i overensstemmelse med reglerne inden for en nærmere angivet frist, samt påbud

om at fremlægge oplysninger for den kompetente myndighed inden for en nærmere angivet frist.

Ifølge metanforordningens artikel 33, stk. 3, litra d, skal medlemsstaterne sikre, at den kompetente myndighed, kan vedtage en afgørelse om pålæg af tvangsbøder, ved overtrædelse af forordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2.

Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed kan pålægge tvangsbøder til den, der undlader at efterkomme et påbud udstedt efter loven. Udover at opfylde forordningens forpligtelse i artikel 33, stk. 3, litra d, er det hensigten med bestemmelsen, at skabe et middel for den kompetente myndighed til effektivt, at kunne bringe vedvarende overtrædelser af metanordningens bestemmelser til ophør.

For nærmere om tilsyn og kontrol henvises til lovforslagets §§ 5-7 og bemærkningerne hertil.

2.3. Oplysningspligter

2.3.1. Gældende ret

Metanforordningen indeholder en række oplysningspligter, hvor metanaktører forpligtes til at afgive oplysninger, herunder i forbindelse med rapporteringsforpligtelserne i artikel 12, artikel 14 og artikel 18, som omfatter operatører og foretagender, samt artikel 20, som omfatter mineselskaber og artikel 25, som omfatter importører. Oplysningspligten i artiklerne angår de oplysninger der kræves i den årlige rapportering som f.eks. metanemission-data.

I metanforordningens artikel 14, forpligtes operatører at give de kompetente myndigheder oplysninger om anvendte standarder, herunder internationale standarder, eller metoder brugt i forbindelse med lækagedetektion og -reparationsprogrammer. Endvidere forpligtes operatører til, at sikre optegnelse af lækager og reparationer, disse oplysninger skal operatører opbevare i mindste ti år og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder.

Det følger af metanforordningens artikel 10, at den kompetente myndighed, i forbindelse med opførelsen af opgaver og udøvelsen af beføjelser, forpligtes til, at tage hensyn til de oplysninger, der er gjort offentligt tilgængelige af det internationale observationsorgan for metanemissioner (IMEO), Oil and Gas Methane Partnership (OGMP) eller andre relevante international tilgængelige oplysninger

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om oplysningspligter på metanordningens område.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ofte vil oplysningspligter der er omfattet af dette lovforslag følge af metanforordningens øvrige regler. Der er dog behov for en generel oplysningspligt, der har til formål at sikre, at den kompetente myndighed kan indhente fornødne oplysninger også i situationer, hvor mere konkrete hjemler mangler eller forekommer usikre. Endvidere er det behov for hjemmel til, at kunne fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på gennemførelse af tilsyn og kontrol.

Det foreslås derfor, at den der er omfattet af metanordningen, efter anmodning fra den kompetente myndighed vil skulle give alle oplysninger, som findes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol.

For nærmere om oplysningspligter henvises til lovforslagets §§ 8-9 og bemærkningerne hertil.

2.4. Gebyr

2.4.1. Gældende ret

Der på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om gebyr på metanordningens område.

2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Metanforordningen afføder en række opgaver hos den kompetente myndighed, og der er behov for at skabe adgang til at regulere de betalingspligter, som kan pålægges »metanaktører« i forbindelse med metanordningens offentlige administration i Danmark. Det vurderes, at finansieringen bør ske via et omkostnings-dækkende gebyr, som følger »forurener-betaler-princippet«.

»Forurener-betaler-princippet« er det almindelige udgangspunkt inden for dansk miljøret og klimaret. »Forurener-betaler-princippet« betyder, at forurenerne (udlederne) bærer omkostningerne ved deres forurening, herunder omkostningerne til de foranstaltninger, der træffes for at forhindre, kontrollere og afhjælpe forureningen, og de omkostninger, denne forurening påfører samfundet. Blandt andet har »forurener-betaler-princippet«

UDKAST

været gældende for administration af den beslægtede kvoteordning (EU ETS) siden dennes start den 1. januar 2005.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om betaling af gebyrer for omkostningerne ved den kompetente myndigheds administration af metanordningen.

Reglerne om betaling af gebyrer vil angå såvel den løbende administration af metanordningen, samt gebyrer til dækning af merarbejde eller andre merudgifter i situationer, hvor en »metanaktør« ikke har overholdt sine forpligtelser.

De administrative omkostninger ved metanordningen vil kunne ændre sig løbende fra år til år, og da omkostningerne vil skulle fordeles på et varierende antal betalingspligtige, vil der skulle ske en løbende tilpasning af de opkrævede gebyrsatser i overensstemmelse med Finansministeriets til enhver til gældende regler og vejledninger. Heraf kan det bl.a. fremgå, hvorvidt det er tilladt at akkumulere et mindre overskud eller underskud i enkelte år, eller hvorvidt gebyrtilpasning evt. kan undlades i enkelte år, fordi tilpasningsbehovet er uvæsentligt.

Det påtænkes, at metanaktører vil blive opkrævet et årligt gebyr til dækning af administrationsomkostningerne, endvidere påtænkes det at en metanaktør vil blive opkrævet et gebyr for inspektion, differentieret efter hvilken af metanforordningens bestemmelser, inspektionen udføres. Modellen vil dog kunne ændres såfremt det erfare at justering af modellen vil være mere hensigtsmæssig som f.eks. at byrdefordelingen baseres på mængden af udledt metan.

Metanforordningens artikel 7, giver adgang til enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen. Klage-adgangen følger af, at metanemissioner bl.a. påvirker sundheden og at metanemissionskilder kan ligge tæt på byområder og beboelsesområder. Dog indeholder bestemmelsen ikke en begrænsning i henhold til de førnævnte hensyn, hvorfor det vurderes nødvendigt at fastsætte foranstaltninger. Disse foranstaltninger vil sikre, at en klager foretager en grundig overvejelse af klagens substans forud for indgivelse af klagen. Foranstaltningerne skal dog ikke vil være en sådan barriere, at klagen ikke indgives.

Derfor foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om betaling for behandling af klager, der indgives til den kompetent myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Det er bestemmelsens hensigt, at sikre mulighed for at ministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævning af et klagegebyr, f.eks. på grund af et større ressourceforbrug for den kompetente myndighed end forventet, som følge af et højt antal af indkomne klager. Det nærmere omfang af den kompetente myndigheds ressourceforbrug kan dog først klarlægges, når den kompetente myndighed har opnået nærmere erfaringer hermed.

For nærmere om gebyr henvises til lovforslagets §§ 10-11 og bemærkningerne hertil.

2.5. Digital kommunikation og automatisering

2.5.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om digital kommunikation og automatisering på metanordningens område.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder, der varetager opgaver ifølge metanordningen, vil skulle foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som den administrerende myndighed anviser.

Det kan efter omstændighederne følge af myndighedens generelle vejledningspligt, at en afsender, der ikke kommunikerer i overensstemmelse med bestemmelsen, henvises til at anvende den relevante digitale kommunikationskanal. Myndigheden bevarer sin mulighed for at tage f.eks. den første kontakt med en virksomhed i ikke-digital form, hvilket i praksis eksempelvis kan være nødvendigt i forhold til udenlandske virksomheder med henblik på, at gøre disse opmærksomme på metanordningens regler, herunder kravet om digital kommunikation.

Det foreslås herudover lovfæstet, at myndighedens afgørelser om forhold omfattet af metanordningen vil kunne udstedes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling. Bestemmelsen foreslås affattet tilpas bredt, så den kan rumme enhver form for automatisk sagsbehandling, herunder »automatisk behandling af personoplysninger«, »automatiske afgørelser« og »automatiske individuelle afgørelser« som omhandlet i databeskyttelsesforordning (EU) 2016/679, samt »automatisk sagsbehandling« som omhandlet i forvaltningslovens § 32 b. Anvendelsesmulighederne er ikke begrænset hertil. Mulighederne omfatter alle sagsbehandlingsskridt, som indebærer en maskinel behandling uden en fysisk person som sagsbehandler, uanset om disse skridt udføres på grundlag af faste og entydige kriterier eller uden sådanne. Dette brede tilsigtede anvendelsesområde har baggrund i, at den

tekniske udvikling inden for it-området er ved at frembringe mere avancerede it-værktøjer, der i de kommende år ventes at stå til rådighed, både som del af standard-kontorprogrammer og som del af produkter målrettet den almindelige offentlige forvaltningsvirksomhed.

I forbindelse med anvendelsen af automatiseret sagsbehandling består der en pligt til at påse tværgående lovgivning og retsprincipper, herunder forvaltningsloven (LBK nr. 433 af 22. april 2014) og databeskyttelsesforordningen ((EU) 2016/679), samt de til enhver tid værende regler og standarder inden for det forvaltnings- og dataretlige område. Heraf vil der i nogle tilfælde kunne udledes et egentligt krav om regulering af bestemte automatiseringsprocesser, hvilket ifølge forslaget ligeledes kan tilgodeses gennem regeludstedelse med hjemmel i § 12, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om digital kommunikation og automatiseret sagsbehandling. Det er bestemmelsens hensigt, at skabe en udtrykkelig adgang til regulering af den digitale kommunikation og automatiserede sagsbehandling. Efter forslaget vil ministeren kunne regulere forholdene i administrative regelsæt, hvor dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, f.eks. fordi der måtte vise sig et behov for at udveksle data i usædvanlige digitale formater, og hvor opfyldelsen af dette krav skønnes at være forbundet med usædvanligt store byrder for de berørte metanaktører mv.

Bestemmelsen vil skulle supplere metanforordningens bestemmelser, samt EU-retsakter omfattet af metanforordningen, hvor en sådan supplerings anses for nødvendig eller hensigtsmæssig. Ved bestemmelsens anvendelse tilstræbes løsninger, der letter de administrative arbejdsgange for enten myndighed eller virksomhed, og så vidt muligt for begge parter på samme tid.

For nærmere om digital kommunikation og automatisering henvises til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

2.6. Undtagelser fra indførelse i Lovtidende

2.6.1. Gældende ret

Grundlovens § 22, 2. pkt. foreskriver, at love skal kundgøres. Herved forstås i praksis, at love skal indføres i Lovtidende, medmindre anden kundgørelsesform er fastsat ved lov. Efter § 3 i lovtidendeloven er Lovtidende den bindende kundgørelsesform for de retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning.

2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt for ministeren at kunne fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer ikke indføres i Lovtidende.

Love skal som udgangspunkt være skrevet på dansk, og som hovedregel bør der derfor også kun henvises til standarder, som er skrevet på dansk. Begrundelsen for at fravige den almindelige kundgørelsesordning, skal ses i sammenhæng med, at der i metanordningen flere steder henvises til internationale standarder, eksempelvis de tekniske vejledningsdokumenter og standarder fra Oil and Gas Methane Partnership (OGMP), som typisk alene foreligger på engelsk.

Det er på den baggrund fundet nødvendigt med en alternativ kundgørelsesordning, hvorfor det foreslås, at ministeren kan fastsætte regler om, at angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer ikke indføres i Lovtidende, samt at ministeren kan fastsætte regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer kan fås. På den måde vil borgere og virksomheder kunne få viden om de enkelte standarders eksistens, og blive klar over, hvilke standarder, der ligeledes er gældende og som skal ses i sammenhæng med metanordningen.

Med den foreslåede bestemmelse gives der således mulighed for, at der i de nationale retsakter omfattet af metanordningen kan henvises til standarder, selvom de ikke er skrevet på dansk. Dette skal ligeledes ses i sammenhæng med, at de enkelte standarder vurderes at være målrettet en snæver kreds af professionelle, og at disse standarder er af særlig teknisk karakter.

For nærmere om undtagelser fra indførelse i Lovtidende henvises til lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

2.7. Klage

2.7.1. Gældende ret

Det følger af metanforordningens artikel 7, at enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til de kompetente myndigheder over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen. Det bemærkes at denne klageadgang ikke er en rekursmulighed, men i stedet en slags anmeldelse med efterfølgende partsstatus for anmelderen. Afgørelser af klager indgivet efter artikel 7, vil derfor kunne være genstand for administrativ rekurs.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale klageregler på metanordningens område.

2.7.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved administrationen af metanforordningen, er der behov for en klageinstans til den kompetente myndigheds afgørelser efter metanordningen.

Det foreslås, at Energiklagenævnet bliver administrativ rekursinstans i forhold til afgørelser truffet i henhold til metanordningen. Energiklagenævnet skønnes bedst egnet, da nævnet i forvejen behandler klager over afgørelser truffet i henhold til den beslægtede kvoteordning, som indeholder lignende krav til overvågning og rapportering. Samtidig foreslås det, at afgørelser truffet af den kompetente myndighed ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at afgørelser om klager indbragt for den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, ikke skal kunne påklages til Energiklagenævnet. Behandlingen af sådanne sager vil kunne kræve, at den kompetente myndighed foretager en inspektion af det påklagede anlæg eller den påklagede lokalitet. Ved inspektion vil det kunne være påkrævet at der foretages tekniske undersøgelser. I praksis vil dette bl.a. være en måling af metanemissioner med måleudstyr som passer til opgaven. Når en sådan inspektion skal finde sted, særligt på offshore lokaliteter, vil dette kræve, at de der foretager inspektionen er i besiddelse af de fornødne sikkerhedsgodkendelser mv. Det vurderes endvidere, at udførelsen af en inspektion vil kræve en særlig teknisk viden, af en sådan karakter, at bilæggelse af tvister desangående vil kunne kræve en grundig bevisførelse med inddragelse af sagkyndige m.v. En part der har modtaget en afgørelse om en klage indgivet for den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, vil kunne indbringe denne afgørelse for domstolene i henhold til retsplejelovens regler, der tillader en mere vidtgående bevisførelse end hvad der ville være muligt i forbindelse med Energiklagenævnets sagsbehandling.

Det foreslås, at afgørelser i henhold til metanordningen ikke vil kunne indbringes for domstolene før den endelige administrative afgørelser foreligger, hvorfor rekursmuligheden skal udnyttes først. Dette foreslås af ressourcemæssige hensyn til domstolene, samt af hensyn til at to instanser ikke vil skulle behandle det samme spørgsmål samtidigt. I forlængelse heraf foreslås det, at en klage over en afgørelse truffet i henhold til metanordningen vil skulle være indgivet skriftligt senest 4 uger efter afgørelsen er meddelt.

Det foreslås endeligt, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder om adgangen til at klage over afgørelser, der træffes af den kompetente myndighed, hvorvidt afgørelser kan indbringes for Energiklagenævnet og om formkrav til klagen. Det er hensigten, at skabe adgang til at regulere klageproceduren inden for metanordningen i bred forstand. Derved kan ministeren fastsætte klageadgange, klagefrister eller klageprocedurer i det omfang, at dette er foreneligt med metanforordningens og lovens øvrige bestemmelser.

For nærmere om klage henvises til lovforslagets §§ 15-16 og bemærkningerne hertil.

2.8. Strafansvar

2.8.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler om strafansvar og håndhævelse på metanordningens område. Det skyldes, at metanforordningen er et nyt klimainstrument som ikke tidligere har været reguleret.

2.8.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af metanforordningens artikel 5, at den kompetente myndighed under udførelsen af sine opgaver skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Ifølge metanforordningens artikel 33, stk. 1, skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionsreglerne anvendes. Sanktionerne skal bl.a. være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Ifølge artikel 33, stk. 3, litra a-e, skal medlemsstaterne sikre, at den nationale kompetente myndighed har adgang til effektive sanktionsmidler, herunder vedtagelse af påbud om at bringe en overtrædelse til ophør, vedtagelse af en afgørelse om konfiskation af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelserne, udstedelse af offentlige advarsler, vedtagelse af en afgørelse om pålæg af tvangsbøder og vedtagelse af en afgørelse om pålæg af en administrativ bøde. For så vidt angår juridiske personer må de administrative bøder som omtalt i artikel 33, stk. 3, litra e, ikke overstige 20 % af årsomsætningen i det foregående regnskabsår. For fysiske personer må de pågældende bøder ikke overstige 20 % af årsindkomsten i det foregående kalenderår.

Ifølge artikel 33, stk. 4, kan de kompetente nationale domstole pålægge bøder efter anmodning fra de kompetente myndigheder. Bøderne skal være effektive, og deres virkning skal svare til virkningen af de administrative bøder, der pålægges af administrative myndigheder, hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder.

Sanktioner af pønalt karakter, det vil sige også straf i form af betaling af et pengebeløb, pålægges i dansk ret som det altovervejende udgangspunkt af domstolene. I dansk ret antages grundlovens § 3 (magtens tredeling), at indebære, at lovgivningsmagten ikke i almindelighed kan henlægge behandlingen af strafferetlige bødesager til administrative myndigheder. Strafferetsplejens almindelige former sikrer den sigtede en effektiv beskyttelse.

Som følge heraf foreslås det, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, at straffe med bøde den, er undlader at efterkomme påbud om overholdelse af metanordningen, samt den der undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige oplysninger eller vildledende oplysninger, som krævet efter loven.

Den foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren, i forskrifter, der udstedes efter loven, kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, samt at ministeren fastsætter bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen. Formuleringen »fastsætter« skal markere, at ministeren som minimum har pligt til at fastsætte de nødvendige straffebestemmelser krævet efter metanforordningens artikel 33, stk. 3. Herudover kan ministeren fastsætte yderligere straffebestemmelser, hvis det findes nødvendigt for at sikre overholdelse af forordningen.

Desuden foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen. Også her er formuleringen »fastsætter« valgt for at tydeliggøre at ministeren har pligt til at fastsætte sådanne regler.

Endelig foreslås det, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

For nærmere om straffebestemmelser henvises til lovforslagets § 17 og bemærkningerne hertil.

3. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslove

Under administrationen af metanordningen behandles kun oplysninger vedrørende virksomheder omfattet af metanordningen. Der vil som led i administrationen kunne ske behandling af oplysninger, som kan udgøre almindelige personoplysninger. Dette vil forekomme, når der er tale om oplysninger i forbindelse med identificerede eller identificerbare enkeltmandsvirksomheder.

Lovforslaget indebærer, at der vil ske behandling, herunder indsamling, registrering og videregivelse af almindelige personoplysninger i form af oplysninger om bl.a. navn og adresse.

Oplysninger der behandles vil alene ske med det formål, at efterleve de forpligtelser, der følger af metanordningen og vil ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Grundlaget for behandling af personoplysninger efter lovforslagets bestemmelser vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e. Det vurderes at behandling af oplysninger efter dette lovforslag, er en nødvendighed, for at kunne overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, samt at behandlingen af disse oplysninger henhører under offentlig myndigheds udøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Lovforslaget implementerer EU-lovgivning, hvori Danmark er pålagt en forpligtelse til at administrere metanordningen.

Lovforslagets § 4, stk. 2 indeholder en oplysningspligt, der forventes at betyde, at der sker en indsamling af personoplysninger. Efter § 4, stk. 2, kan den kompetente myndighed bestemme, at en fysisk eller juridiske person, skal afgive enhver relevant oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare om aktivet eller aktiviteten er omfattet af metanordningen. Efter bestemmelsen indrømmes der en bred skønsmargen for den kompetente myndighed i forhold til, hvilke oplysninger, der kan indhentes, dog således med den begrænsning, at disse oplysninger skal være nødvendige for at kunne afklare om et aktiv eller en aktivitet er omfattet af metanordningen. Efter den forvaltningsretlige begrundelsespligt har den, som oplysningspligten gøres gældende overfor, med hjemmel i lovforslagets § 4, stk. 2, krav på at få oplyst formålet med oplysningens indhentning. Er den oplysningspligtige uenig i den kompetente myndigheds indhentning, kan denne indgive en klage efter lovforslagets § 12, stk. 1.

Lovforslagets § 8 indeholder en oplysningspligt, hvorved det forventes at betyde, at der sker en indsamling af personoplysninger. Efter § 8, skal metanaktører efter anmodning fra den kompetente myndighed afgive enhver

oplysning, som skønnes nødvendig, for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen. Efter bestemmelsen indrømmes der en bred skønsmargen for den kompetente myndighed i forhold til, hvilke oplysninger, der kan indhentes, dog således med den begrænsning, at disse oplysninger skal være nødvendige for at kunne administrere metanordningen. Efter den forvaltningsretlige begrundelsespligt har den, som oplysningspligten gøres gældende overfor, med hjemmel i lovforslagets § 8 krav på at få oplyst formålet med oplysningens indhentning. Er den oplysningspligtige uenig i den kompetente myndigheds indhentning, kan denne indgive en klage efter lovforslagets § 12, stk. 1.

Lovforslagets § 9 indebærer indhentning af oplysninger fra told- og skatteforvaltningen hvorved der kan ske indsamling af personoplysninger. Formålet med bestemmelsen er at give den kompetente myndighed mulighed for at indhente oplysninger angående importører, for at sikre, at den kompetente myndighed kan varetage sine opgaver i henhold metanforordning. Bestemmelsen indebærer i praksis at den kompetente myndighed kan indhente en liste over importører af de varer der nævnes i forordningen, for at sikre at den kompetente myndighed bl.a. kan føre tilsyn med loven og eventuelt håndhæve loven over for de omfattede importører.

I lovforslagets § 12, stk. 2, foreslås det, at den kompetente myndigheds afgørelser om forhold omfattet af metanordningen kan udstedes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling. Endvidere følger det af lovforslagets § 12, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler vedr. automatiseret sagsbehandling. Det følger bl.a. af databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1, at den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling. Afgørelser truffet i medfør af lovforslaget kan være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. Det vurderes dog, at afgørelser efter lovforslaget er omfattet af undtagelsen i databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 2, litra b, hvorefter databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1, ikke finder anvendelse.

Afgørelser kan endvidere påklages til Energiklagenævnet, jf. den forslåede § 14, stk. 1. Lovforslagets § 14 forudsætter videregivelse af oplysninger til Energiklagenævnet såfremt en operatør påklager en afgørelse truffet af den kompetente myndighed i medfør af metanordningen eller forvaltningsretlige spørgsmål i forbindelse med den kompetente myndigheds afgørelser. Videregivelsen af oplysninger til Energiklagenævnet er nødvendigt for at Energiklagenævnet kan behandle og træffe afgørelse om en indbragt afgørelse.

Grundlaget for den kompetente myndigheds videregivelse af personoplysninger til Energiklagenævnet vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, mens grundlaget for Energiklagenævnets behandling af personoplysningerne vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have negative økonomiske konsekvenser for det offentlige. De negative økonomiske konsekvenser for det offentlige følger direkte af forordningen, disse vil med lovforslaget dækkes af en omkostningsdækkende gebyrordning.

Lovforslaget vurderes at følge de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 1 om enkle og klare regler vurderes at være iagttaget, idet retsansvenderen på en enkel og klar måde vil kunne orientere sig i lovforslagets begreber og henvisninger til EU-retsakter, og derved vil kunne få et fyldestgørende overblik over metanordningen.

Princip 2 om digital kommunikation vurderes at være iagttaget, idet lovforslaget regulerer digital kommunikation og at der med forslaget skabes mulighed for at kunne fastsætte regler om digital kommunikation.

Princip 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling vurderes at være iagttaget, idet lovforslaget sikrer, at administrationen af metanordningen i videst muligt omfang kan ske digitalt og automatiseret, og at der kan fastsættes regler om blandt andet anvendelse af it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger.

Princip 4 om ensartede begreber og genbrug af data vurderes at være iagttaget, idet lovforslaget gør brug af begreber, der allerede er veldefinerede i kvoteordningens regelsæt, hvortil der henvises i lovbemærkningerne.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering vurderes at være iagttaget, idet der kan henvises til afsnittet om behandling af personoplysninger, herunder udveksling af oplysninger mellem myndigheder for at kunne administrere metanordningen og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur vurderes at være iagttaget, idet anvendelse af offentlig infrastruktur så vidt muligt vil gøre brug af den allerede eksisterende infrastruktur.

Princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl vurderes at være iagttaget, idet der med lovforslaget skabes mulighed for at fastsætte regler, der kan sikre en efterfølgende kontrol i overensstemmelse med de til enhver tid værende EU-retlige regler og krav på metanordningens område.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det foreslås at indføre en gebyrordning, således at den kompetente myndighed kan opkræve gebyr for myndighedens sagsbehandling ifm. tilsynsopgaver mv.

Lovforslaget vil medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes til at være under 4 mio. kr.

Øvrige økonomiske og administrative konsekvenser følger direkte af forordningen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil have begrænset administrative konsekvenser for borgere, idet det foreslås, at loven indeholder en bemyndigelse til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et gebyr for at klage over operatørernes potentielle manglende overholdelse af metanforordningen til den kompetente myndighed.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fastsætter supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og ændring til forordningen (EU) 2019/942.

Forordningen gælder umiddelbart i Danmark fra den X.X. 2024.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 31. maj til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindre-udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget medfører at der fastsættes regler om en gebyrordning til dækning af omkostninger forbundet med administration af metanordningen.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det foreslås at indføre en gebyrordning, således at den kompetente myndighed kan opkræve gebyr for myndighedens sagsbehandling.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget vil medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet ifm. håndtering af gebyropkrævning. Øvrige administrative konsekvenser følger direkte af forordningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for borgere, idet der foreslås at loven indeholder en bemyndigelse til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et gebyr for at klage over operatørernes potentielle manglende overholdelse af

UDKAST

		metanforordningen til den kompetente myndighed.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	(Beskriv forholdet til EU-retten/anfør »Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.«)	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja []	Nej [X]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/XX af XX om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (metanforordningen) trådte i kraft den XX og finder anvendelse i EU's medlemsstater, herunder Danmark, fra den XX.

Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat, herunder Danmark. En forordning må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Flere bestemmelser i forordningen kræver imidlertid, at der fastsættes supplerende nationale regler.

Det foreslås i § 1, at loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 med henblik på at sikre metanordningens anvendelse i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven vil have samme anvendelsesområde som Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/XX af XX om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 med senere ændringer, jf. artikel 1 (metanforordningen).

Herudover vil bestemmelsen medføre, at loven vil skulle læses og forstås som supplement til metanforordningen med eventuelle senere ændringer.

Hensigten er, at loven vil skulle sikre metanordningens anvendelse i Danmark. Begrebet »metanordningen« vil foruden metanforordningen skulle omfatte loven og regler udstedt i medfør heraf og til samtlige øvrige EU-retsakter, herunder delegerede retsakter og gennemførselsretsakter, der er udstedt eller senere udstedes i medfør af metanforordningen, og som samtidig ligger til grund for administrationen af de forhold, der kan henføres under metanforordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Metanforordningen definerer flere begreber som under hensyn til at affatte denne lov kort, præcist og læsevenligt, med fordel kan samles i nationale begreber.

»Operator« defineres i metanforordningen som »enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et aktiv, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af et aktiv«.

»Aktiv« defineres i metanforordningen som »en erhvervs- eller driftsenhed, der kan bestå af flere faciliteter eller anlæg, herunder driftsaktiver og ikkedriftsaktive«.

»Mineselskab« defineres i metanforordningen som »enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer en kulmine, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af en kulmine«.

»Foretagende« defineres i metanforordningen som »en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som varetager mindst én af følgende aktiviteter: efterforskning og produktion af råolie og eller naturgas, udvinning og behandling af naturgas eller transmission, distribution og underjordisk lagring af gas, herunder for så vidt angår LNG«.

»Importør« defineres i metanforordningen som »en fysisk eller juridisk person, som i forbindelse med en handelsaktivitet bringer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, herunder enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udpeget til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold kapitel 5«.

Det foreslås i § 2, *nr. 1*, at definere begrebet »metanaktør« som »en operator, et mineselskab, et foretagende eller en importør, der er omfattet af metanordningen«.

Definitionen »metanaktør« vil blive et samlet begreb for fysiske eller juridiske personer, som er omfattet af metanordningen.

Begrebet »metanaktør« vil i praksis skulle fortolkes i overensstemmelse med de til enhver tid gældende fire aktuelle definitioner i metanforordningen, (»operator«, »mineselskab«, »foretagende« og »importør«) der finder direkte anvendelse i dansk ret.

Det foreslås i § 2, *nr. 2*, at definere begrebet »metanforordningen« som »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og ændring af forordning (EU) 2019/942 [(EU) 2024/nummer på forordningen når offentliggøres], med senere ændringer«.

Den foreslåede definition »metanforordningen« vil skulle omfatte den til enhver tid gældende version af forordningen, inklusiv senere ændringer.

Det foreslås i § 2, *nr. 3*, at definere begrebet »metanordningen« som »metanforordningen, EU-retsakter retsakter om forhold omfattet af metanforordningen, regulering i denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov«.

Det foreslåede begreb »metanordningen« vil skulle omfatte metanforordningen og samtlige øvrige EU-retsakter, herunder delegerede retsakter og gennemførselsretsakter, der er udstedt eller senere udstedes i medfør af forordningen, og som ligger til grund for administrationen af de forhold, der kan henføres under metanforordningen. Herudover vil begrebet skulle omfatte denne lov og den kommende bekendtgørelse, der forventes udstedt til årsskiftet 2024/2025 med hjemmel i denne lov.

Vejledninger og andre ikke-bindende udtalelser, nationale eller fra EU, vil ikke være regulering og vil derfor ikke være omfattet af begrebet »metanordningen«, men vil kunne indgå i fortolkningen af metanordningens bindende regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Ifølge metanforordningens artikel 4 skal hver medlemsstat udpege en eller flere nationale kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overvågning og håndhævelse af forordningen. De nationale kompetente myndigheder skal varetage opgaverne efter metanforordningens artikel 5, herunder samarbejde med hinanden og med EU-Kommissionen, samt overvåge og sikre at forordningen overholdes.

Det foreslås derfor i § 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger en kompetent myndighed i henhold til metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den myndighed, der udpeges, vil få beføjelser og forpligtelser, der tilfalder den kompetente myndighed efter metanforordningen.

Ministerens vil kunne delegere til en offentlig myndighed der henhører under ministerens område. Såfremt ministeren ikke udpeger en kompetent myndighed, vil opgaven som kompetent myndighed tilfalde ministeren. Det forventes at ministeren vil udpege Energistyrelsen som kompetent myndighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Metanforordningens artikel 1 afgrænser forordningens anvendelsesområde til en række forhold, herunder aktiver, aktiviteter og ansvarssubjekter. Forordningen finder anvendelse på aktiver som inaktive brønde, aktive eller forladte underjordiske kulminer, samt aktiviteter som produktion, udvinding, distribution og lagring af olie og naturgas. Forordningens ansvarssubjekter er bl.a. den operatør der driver eller kontrollerer et aktiv, det mineselskab som driver eller kontrollerer en kulmine, det foretagende der varetager udvindingen eller produktionen af et fossilt brændstof og den importør som bringer et fossilt brændstof fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Bestemmelsen ville kunne bruges til tvivlstilfælde, hvor det kan være nødvendigt, at den kompetente myndighed afgør, om et forhold er omfattet af metanforordningen. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den kompetente myndigheds afgørelse efter § 4, stk. 1, fastsætter i retlig bindende form, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Den kompetente myndigheds bemyndigelse til at ville kunne træffe afgørelse, angår alene behovet for en retlig stillingtagen i henhold til metanforordningen. Myndigheden kan ikke benytte bestemmelsen til administrativt at udvide eller indsnævre metanforordningens anvendelsesområde til forhold, der ikke i forvejen er dækket af metanforordningen.

Begrebet »forhold« vil skulle henvise til metanforordningens definition af »aktiver« som eksempelvis kunne være inaktive brønde, aktive eller forladte underjordiske kulminer. Desuden vil begrebet »forhold« skulle henvise til de aktiviteter som metanforordningen finder anvendelse på, jf. forordningens artikel 2. Det kunne eksempelvis være produktion, udvinding, distribution og lagring af olie og naturgas.

Ansvarssubjektet for den kompetente myndigheds afgørelse vil blive den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for det forhold der træffes afgørelse om og dermed den potentielle metanaktør. Det kan eksempelvis være den der driver eller kontrollerer et aktiv eller aktivitet, eller som har

fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af et aktiv, der kan være omfattet af metanforordningen.

De typer af aktiver, der typisk ville kunne komme i betragtning som genstand for myndighedens afgørelse, er af fysisk art, såsom konkrete anlæg, arealer, brønde, rørledninger, miner, m.v.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at til brug for at træffe afgørelse efter stk. 1, kan den kompetente myndighed bestemme, at en fysisk eller juridiske person, skal afgive enhver oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare om et forhold er omfattet af metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed bliver sat i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om et forhold er omfattet af metanforordningen, jf. stk. 1.

Der skal være en rimelig sammenhæng mellem de oplysninger og dokumentationer, myndigheden kræver udleveret, og behovet for at afgøre, hvorvidt et aktiv eller en aktivitet er omfattet af metanordningen. Den kompetente myndighed vil dog have en bred skønsmargen i denne forbindelse.

En overtrædelse af oplysningspligten kan straffes med bøde, såfremt højere straf ikke er bestemt efter anden lovgivning, jf. lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 2.

Den kompetente myndigheds mulighed for eventuelt at kræve oplysninger afgivet på tro og love er tiltænkt situationer, hvor myndigheden ikke kan få væsentlige oplysninger bekræftet fra uafhængig side, eller hvor en sådan bekræftelse efter myndighedens vurdering ville pålægge metanaktøren urimelige byrder. Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger på tro og love kan medføre sanktionering i henhold til straffelovens § 161. Ifølge denne bestemmelse straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, den som for en offentlig myndighed afgiver en falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1, 2.3 og 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Den kompetente myndighed skal under udførelsen af sine opgaver efter metanforordningens artikel 5 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Den kompetente myndighed skal bl.a.

kontrollere dokumentation eller optegnelser der påviser overholdelse af forordningens krav, samt udføre fysiske inspektioner, både rutinemæssige og ikke-rutinemæssige, af anlæg med samme formål for øje efter forordningens artikel 6.

Det foreslås i § 5, at den kompetente myndighed fører tilsyn og kontrol med overholdelse af metanordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed fører tilsyn og kontrol med metan-ordningen, samt overvejer passende tiltag hvis efterlevelsen måtte vise sig mangelfuld. »Metanordningen« omfatter, jf. den foreslåede § 2, nr. 3 ud over metanforordningen, også EU-retsakter retsakter om forhold omfattet af metanforordningen, regulering i denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov. Den kompetente myndigheds tilsynspligt vil derfor i udgangspunktet omfatte hele lovforslagets anvendelsesområde og metanordningen som helhed. Også f.eks. verifikatorers opgavevaretagelse kan henhøre til de emner, den kompetente myndighed forventes at holde sig orienteret om, for så vidt emnet har betydning for metanordningens funktion og efterlevelse.

Begrebet »kontrol« skal forstås i overensstemmelse med inspektion jf. metanforordningens artikel 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger. Der henvises endvidere til § 6 samt bemærkningerne hertil.

Til § 6

Det fremgår af artikel 5 i metanforordningen, at den kompetente myndighed træffer, under udførelsen af dennes opgaver, de nødvendige foranstaltninger for at sikre metanforordningens overholdelse. Det fremgår endvidere af artikel 5, at metanaktører yder de kompetente myndigheder al den bistand, der er nødvendig, for at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til metanforordningen, navnlig med hensyn til fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser, adgang til anlægget, og, hvis anlægget er beliggende offshore, transport til eller fra anlægget.

Det fremgår af artikel 6 i metanforordningen, at den kompetente myndighed foretager inspektioner, herunder rutinemæssige og ikke-rutinemæssige inspektioner. Inspektioner omfatter, hvor det er relevant, kontrol af anlæg eller revisioner på stedet, undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der påviser overholdelse af kravene i forordningen, detektion og måling af

metanemissioner samt eventuelle opfølgende tiltag, der træffes af den kompetente myndighed for at kontrollere og fremme overholdelse af kravene i forordningen.

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at den kompetente myndighed, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har, hvis det skønnes nødvendigt, adgang til erhvervsmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, for at føre en effektiv kontrol efter metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil have adgang til erhvervsmæssige lokaliteter for, at kunne kontrollere og fremme overholdelse af kravene i metanforordningen. Bestemmelsen vil forudsætte at tvangsindgrebet vil skulle skønnes nødvendigt. Situationer hvor tvangsindgrebet vil kunne skønnes nødvendigt vil f.eks. kunne være hvis en »metanaktør« ikke vil være i stand til at foretage de nødvendige målinger og rapporteringer eller ikke frivilligt yder den nødvendige bistand til foretagelsen af inspektioner, herunder nægter adgang til lokaliteter og anlæg eller nægter at stille den nødvendige transport til rådighed ved offshore lokaliteter.

Den kompetente myndighed vil kun have adgang til lokaliteter herunder lokaler, anlæg mv. hvor der drives erhverv og således ikke private boliger. I tilfælde, hvor virksomhedens forretningslokale befinder sig i et privat hjem, vil den kompetente myndighed dog kunne få adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at den kompetente myndighed vil have adgang til dokumentation og optegnelser, med henblik på at gennemgå materiale, der kan have betydning for kontrollen. Dette vil være i tilfælde hvor dokumentationen eller optegnelserne foreligger fysisk såvel som elektronisk.

Kravet om adgang, for så vidt angår dokumentation og optegnelser, vil kunne opfyldes ved, at »metanaktøren« giver online-adgang til det elektroniske materiale, således at den kompetente myndighed til enhver tid her i landet via f.eks. en computer med adgang til internettet vil kunne få adgang til materialet. Det er i så fald uden betydning, om den server, materialet opbevares på, fysisk er placeret her i landet eller i udlandet. Det samme gælder, hvis »metanaktøren« anvender en cloud-løsning, hvor serverens fysiske placering ikke er kendt. Hvis adgangen ikke gives igennem online-adgang vil kravet om adgang, for så vidt angår elektronisk dokumentation

og optegnelser, vil kunne opfyldes ved at den kompetente myndighed vil få adgang igennem virksomhedens systemer og enten få materialet udskrevet på papir eller få en elektronisk kop, f.eks. på et krypteret USB-stik.

Selvom at bestemmelsen giver den kompetente myndighed hjemmel til at foretage tvangsindgreb, skal det almindelige proportionalitetsprincip, som er fastsat i retssikkerhedsloven ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt, følges således, at indgrebet alene foretages, hvis det er nødvendigt. Endvidere skal de øvrige bestemmelser i retssikkerhedsloven iagttages, hvor ved bl.a. hvis en »metanaktør« mistænkes for at have begået strafbare overtrædelser i henhold til metanordningen, vil tvangsindgreb alene kunne gennemføres efter reglerne i retsplejeloven.

Det er kun muligt for den kompetente myndighed at anvende bestemmelserne til brug for at gennemføre kontrollen. Det betyder, at bestemmelsen kan anvendes med henblik på at konstatere, om anlæg er i overensstemmelse med reglerne i henhold til metanforordningen eller om en »metanaktør« lever op til sine forpligtelser. Adgangshjemlen gælder i relation til proaktive kontroller, hvor den kompetente myndighed har planlagt kontrollen på forhånd, og informeret »metanaktøren« herom.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at den kompetente myndighed som led i kontrolbesøget uden retskendelse kan foretage tekniske undersøgelser samt kræve en kopi af dokumentation og optegnelser udleveret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne foretage tekniske undersøgelser, som f.eks. målinger af metanemissioner. Endvidere, vil den kompetente myndighed kunne kræve kopier af dokumentation og optegnelser udleveret. Dokumentation dækker i den forbindelse både over fysisk og elektronisk dokumentation. Bestemmelsen være tale om situationer hvor en »metanaktør« ikke afgiver oplysninger som kræves for at kunne udføre en effektiv kontrol. Det er kun muligt for den kompetente myndighed at anvende bestemmelserne til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen.

Den kompetente myndigheds adgang til elektronisk opbevaret materiale omfatter ikke dataspejling. Ved dataspejling tages der en fuldstændig kopi af alle data, der findes på f.eks. en harddisk, herunder slettede filer. Den kompetente myndighed kunne herved få adgang til at medtage en række

oplysninger, som ikke er relevante for kontrollen, herunder følsomme personoplysninger, hvilket både kan være i strid med den foreslåede bestemmelse og databeskyttelsesforordningen.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiets bistand efter bestemmelsen vil begrænse sig til overvindelse af fysiske hindringer for gennemførelsen af kontrollen, f.eks. skaffe adgang til et aflåst rum. Selve kontrollen vil skulle gennemføres af den kompetente myndighed. Politiets bistand vil skulle ske efter reglerne i lov om politiets virksomhed. Hvis der på tidspunktet for politiets bistand ved den kompetente myndigheds kontrolbesøg er - eller i forbindelse hermed opstår - konkret mistanke om et strafbart forhold, vil politiets bistand til gennemførelsen af kontrollen skulle ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler, når bistanden har karakter af efterforskning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Den kompetente myndighed skal under udførelsen af sine opgaver efter metanforordningens artikel 5 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Efter forordningens artikel 33, stk. 3, litra a og d, skal en medlemsstat bl.a. som minimum sikre, at den nationale kompetente myndighed kan pålægge en person, at bringe en overtrædelse til ophør, samt kunne vedtage en afgørelse om pålæg af tvangsbøde.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at den kompetente myndighed kan udstede påbud om overholdelse af metanordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed får en generel adgang til at udstede påbud om overholdelse af metanordningens regler.

Et påbud kan indeholde en frist for efterlevelse, f.eks. om hvornår en handling senest skal være opfyldt. Hvor der ikke måtte være fastsat administrative regler om længden af fristen for efterlevelsen af påbuddet, fastsættes fristens længde skønsmæssigt af den kompetente myndighed. Fastsættelsen sker under hensyntagen til adressatens praktiske muligheder for at efterkomme påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse specificerer ikke, hvem et påbud vil kunne rettes imod, således at et påbud kan bringes i anvendelse over for alle, der har pligt til at overholde reglerne under metanordningen.

Hvis en adressat ikke efterkommer et påbud efter den foreslåede bestemmelse, vil det kunne resultere i retlige konsekvenser, herunder bødestraf ifølge forslaget § 17, stk. 1, nr. 1 eller bøderegler fastsat i medfør af forslaget § 17, stk. 6.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at den kompetente myndighed kan pålægge tvangsbøder til den, der undlader at efterkomme påbud meddelt efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne træffe afgørelse om pålæg af tvangsbøder, til den som er omfattet af, og undlader at efterkomme, et påbud meddelt efter den foreslåede stk. 1. Tvangsbøderne pålægges med henblik på, at gennemtvinge de påbudte handlinger.

Tvangsbøderne vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlepligtiges økonomiske formlaan, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn. En tvangsbøde vil dog mindst skulle være på 1.000 kr. dagligt, og der beregnes kun én daglig tvangsbøde, uanset antallet af påtvungne handlinger.

De daglige tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for pålæg af daglige tvangsbøder vil være, at kontrolmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlepligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Formålet med tvangsbøder er lovgivgørelse og ikke straf, og eventuelle ubetalte tvangsbøder bortfalder således, hvis den som er omfattet af påbuddet gennemfører den påtvungne handling.

Til § 8

Det foreslås i § 8, *stk. 1*, at den der er omfattet af metanforordningen, efter anmodning fra den kompetente myndighed, skal afgive alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den der er omfattet af metanforordningen efter anmodning skal afgive alle oplysninger, som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen.

Ansvarssubjektet »den« omfatter ud over metanaktører, jf. forslagets § 2, nr. 1 også andre som er nævnt i metanforordningens artikel 2, som f.eks. verifikatorer.

Oplysningspligten vil angå »alle oplysninger, som skønnes nødvendige til varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen«, hvilket indrømmer den kompetente myndighed en bred skønsmargin i forhold til, hvilke oplysninger, der kan indhentes. Behovet herfor følger af lovforslagets karakter af en rammelov, der bl.a. skal muliggøre administrationen og håndhævelsen af nugældende og fremtidige EU-retsakter omfattet af metanforordningen.

Den, over for hvem oplysningspligten gøres gældende med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, har som følge af den forvaltningsretlige begrundelsespligt krav på at få oplyst formålet med oplysningens indhentning. Er den oplysningspligtige uenig i den kompetente myndigheds indhentning, kan der indgives klage herover efter regler i forslagets § 14, *stk. 1*.

Ofte vil oplysningspligter, der er omfattet af den foreslåede § 8, være nærmere specificeret i metanordningens øvrige regler, herunder navnlig metanforordningen. Derfor kan den foreslåede § 8, karakteriseres som en opsamlingsbestemmelse, der har til hensigt at sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan indhente fornødne oplysninger også i situationer, hvor mere konkrete hjemler mangler eller forekommer usikre.

UDKAST

Det bemærkes, at der er tale om en oplysningspligt, hvorfor retssikkerhedsloven finder anvendelse, herunder § 10 om retten til ikke at inkriminer sig selv.

Det foreslås i § 8, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at give klima- energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol med overholdelse af metanordningens regler.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse medføre, at ministeren ville kunne fastsætte regler om, at visse oplysninger skal opbevares i et vist tidsrum med henblik på, at den kompetente myndighed i forbindelse med tilsyn eller kontrol kan få adgang til disse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det foreslås i § 9, at den kompetente myndighed ved administrationen af metanordningen kan indhente enhver oplysning hos told- og skatteforvaltningen, som er nødvendig for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed får mulighed for at indhente enhver oplysning vedrørende importører hos told- og skatteforvaltningen, som er nødvendige for varetagelsen af myndighedens opgaver.

»Importør« defineres i metanforordningen som »en fysisk eller juridisk person, som i forbindelse med en handelsaktivitet bringer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, herunder enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udpeget til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold kapitel 5«.

Oplysninger som ville kunne indhentes er bl.a. oplysninger om mængden af importeret olie eller naturgas, samt oplysninger om pålagte punktafgifter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger....

Til § 10

»Forurener-betaler-princippet« har på klimaområdet i Danmark været gældende for den nærtbeslægtede kvoteordning (EU ETS) siden dennes start i 2005 og skal i denne sammenhæng forstås som »udleder af drivhusgasser-betaler-princippet«. Det følger af princippet, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved regeludstedelse sørger for fuld dækning af de omkostninger der er forbundet med myndighedernes sagsbehandling af kvoteordningen.

Det foreslås i § 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om betaling af gebyrer til dækning af den kompetente myndigheds omkostninger til administration af metanordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til, at fastsætte regler om »metanaktørers« betaling af gebyrer til dækning af den kompetente myndigheds omkostninger til administration af metanordningen.

Endvidere medfører den foreslåede bestemmelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan sørge for fuld dækning af de omkostninger, der er forbundet med myndighedernes sagsbehandling af metanordningen, i overensstemmelse med »forurener-betaler-princippet«.

Bestemmelsen forventes udmøntet af ministeren ved bestemmelser i en bekendtgørelse om »metanaktørers« betaling af et årligt gebyr til dækning af de omkostninger, der er forbundet med den kompetente myndigheds administration af metanordningen. Disse forskrifter tager for det første sigte på den almindelige administration og sagsbehandling af metanordningen hen over et kalenderår, samt rutinemæssige inspektioner. For det andet forventes der fastsat bestemmelser om den kompetente myndigheds opkrævning af gebyret, forfaldstidspunkt, betalingsform, rykkergebyr og renter. Endelig forventes der fastsat bestemmelser om særskilt gebyr for den kompetente myndigheds omkostninger ved mangelfuld regelefterlevelse, samt ikke-rutinemæssige inspektioner. Ministeren får derved mulighed for at friholde de regelkonforme »metanaktører« fra meromkostninger forårsaget af ikke-regelkonforme »metanaktører«, uden at ministeren dog har en pligt til at udnytte denne mulighed.

Da de administrative omkostninger ved metanordningen kan ændre sig løbende fra år til år, og da omkostningerne skal fordeles på et varierende antal betalingspligtige, skal der ske en løbende tilpasning af de opkrævede

gebyrsatser i overensstemmelse med Finansministeriets til enhver til gældende regler og vejledninger. Heraf kan det bl.a. fremgå, hvorvidt det er tilladt at akkumulere et mindre overskud eller underskud i enkelte år, eller hvorvidt gebyrtilpasning evt. kan undlades i enkelte år, fordi tilpasningsbehovet er uvæsentligt.

Det påtænkes, at »metanaktører« vil blive opkrævet et årligt gebyr til dækning af administrationsomkostningerne, endvidere påtænkes det at en »metanaktør« vil blive opkrævet et gebyr for inspektion, differentieret efter hvilken af metanforordningens bestemmelser, inspektionen udføres. Modellen vil dog kunne ændres såfremt det erfare at justering af modellen vil være mere hensigtsmæssig som f.eks. at byrdefordelingen baseres på mængden af udledt metan.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Ifølge metanforordningens artikel 7, kan »kan enhver fysisk eller juridisk person indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en operatørs, et foretagendes, et mineselskabs eller en importørs potentielle overtrædelse af forordningen«. Såfremt klagen er behørigt underbygget og indeholder tilstrækkelig med dokumentation for en påstået overtrædelse, skal den kompetente myndighed indlede en undersøgelse af forholdet og holde klageren underrettet om de skridt der tages i proceduren.

Det foreslås i § 11, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling for behandling af klager, der indbringes for den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at ministeren får mulighed for at fastsætte regler, om betaling af et gebyr for indbringelse af klager for den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7. Hvorvidt bemyndigelsen udnyttes vil afhænge af antallet af indkomne klager. Derfor vil nødvendigheden og størrelsen af et sådant gebyr først kunne vurderes efter at metanforordningen har været gældende i et stykke tid, hvor den kompetente myndighed har høstet erfaringer med forordningen.

Bemyndigelsen påtænkes udmøntet således, at privatpersoner, virksomheder og organisationer vil blive opkrævet et differentieret klagegebyr, grundet en formodet forskellighed i den økonomiske styrke. Virksomheder og

organisationer vil således blive opkrævet et højere gebyr for at indgive en klage efter metanforordningens artikel 7 end en privatperson.

En klage indgivet af en fysisk person eller en repræsentant for en sådan vil som udgangspunkt blive betragtet som indgivet af en privatperson. Klager fra foreninger, der alene anses som klageberettigede som repræsentanter for klageberettigede privatpersoner, vil også blive betragtet som indgivet af en privatperson.

CVR-registrerede virksomheder, er også klageberettigede efter metanforordningens artikel 7, stk. 1. Det gælder såvel personligt drevne virksomheder som diverse selskaber. Det er i den forbindelse uden betydning, hvordan virksomheden repræsenteres i klagen, herunder ved direktion, bestyrelse eller rådgivere.

Organisationer er foreninger og lignende, som er klageberettigede i henhold til metanforordningens artikel 7, stk. 1.

Hvis flere klageberettigede indgiver en samlet klage påtænkes det, at der kun skal betales ét klagegebyr. Hvis blot én af klagerne er en virksomhed eller en organisation vil gebyrbeløbet for en virksomhed eller organisation blive opkrævet.

Med bestemmelsen vil ministeren endvidere have mulighed for at fastsætte regler om den praktisk fremgangsmåde for betaling af gebyret, herunder om elektronisk overførsel eller giroindbetaling. Desuden vil ministeren kunne fastsætte regler om tilbagebetaling af gebyr, herunder om helt eller delvis tilbagebetaling, hvis klageren får helt eller delvist medhold eller klagen trækkes tilbage.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Det foreslås i § 12, stk. 1, at skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed, skal foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som myndigheden anvender.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil være krav om brug af digitale kommunikationskanaler for så vidt angår skriftlige kommunikation til og fra den kompetente myndighed.

Formuleringen om, at skriftlig kommunikation »skal foregå digitalt« indebærer, at myndigheden som udgangspunkt kan se bort fra oplysninger, der modtages via fysisk post. Oplysninger, der modtages mundtligt, kan kræves meddelt digitalt, uanset om de måtte være omfattet af en notatpligt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1.

Ud over de kommunikationskanaler anvist af den kompetente myndighed anses f.eks. e-mail, digital post og selvbetjeningsløsninger der stilles til rådighed via internettet som »digitale« kommunikationskanaler.

Begrebet »it-systemer« skal forstås bredt som alle it-baserede former for kommunikation eller databehandling, der kan komme i betragtning i forholdet mellem virksomheden, Europa-Kommissionen og myndigheden. Virksomheder har i denne forbindelse krav på, at der tages passende hensyn til datasikkerheden, således at der f.eks. ikke gyldigt kan stilles krav om, at drifts- eller forretningsforhold, der kræver hemmeligholdelse på grund af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, oversendes pr. almindelig e-mail.

Anviser myndigheden et IT-system, vil dette som udgangspunkt blive stillet til rådighed gratis af det offentlige, idet myndighedens it-omkostninger dog indgår i beregningen af et gebyr, jf. forslagets § 10, stk. 1.

Begrebet »digitale formater« skal markere, at der kan stilles krav om, at data stilles til rådighed for myndigheden i en standardiseret form. Det kan eksempelvis kræves, at data, dokumenter, m.v. skal oversendes eller uploades i gængse dataformater for tekst, tal/regneark eller billeder m.v., også selv om dette i princippet kan påføre virksomheden en mindre udgift til anskaffelse af gængs programmel.

Begrebet »identifikationsløsninger« skal forstås som digitale løsninger, der tillader sikker identifikation af en afsender eller systemanvender, eksempelvis MitID.

Formuleringen »som myndigheden anviser« indebærer, at den kompetente myndighed som udgangspunkt anviser de gældende kommunikationskanaler via direkte gældende regler i metanordningen. Herudover kan den kompetente myndighed, forpligte borgeren eller virksomheden til at anvende en udpeget bestemt kommunikations- eller databehandlingsløsning. Anvisning kan ske gennem administrativt fastsatte regler, jf. forslagets § 12, stk. 3, men er ikke begrænset hertil, således at også en hjemmesideinformation

eller en konkret opfordring kan være en bindende »anvisning« for adressaten. Skulle en virksomhed undlade at anvende et anvist it-system m.v., kan dette efter omstændighederne føre til, at en indberetning, oplysning eller anden kommunikation anses for ikke at være kommet frem til myndigheden.

Formuleringen »skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed« indebærer, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på f.eks. besvarelse af aktindsigtsbegæring eller andre opgaver, der varetages i henhold til forvaltningsloven, offentlighedsloven, miljøoplysningsloven eller anden almindelig forvaltningsret. Derimod angår bestemmelsen al kommunikation med myndigheden, der løser virksomhedsvendte opgaver under metanordningen.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at den kompetente myndigheds afgørelser om forhold omfattet af metanordningen kan træffes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne benytte sig af automatiseret sagsbehandling i afgørelsessager, såfremt afgørelsen vedrører forhold omfattet af metanordningen.

Formuleringen »automatiseret sagsbehandling« omfatter alle situationer, hvor en forvaltningsretlig afgørelse eller anden væsentlig beslutning bliver udformet og fremsendt, uden at en fysisk person er sagsbehandler. Formuleringen omfatter maskinelle sagsbehandlingsskridt på baggrund af faste og entydige kriterier såvel som uden sådanne kriterier. Bestemmelsen favner således meget bredt og omfatter alle situationer, som kan tages i anvendelse i takt med, at den teknologiske udvikling skaber mulighed herfor.

Automatisering af øvrige administrative beslutningsprocesser vil som regel ligeledes være tilladt, hvilket følger af fortolkningsprincippet om »det mindre i det mere«. Således kan myndighedsbeslutninger, der ikke henleder mod en forvaltningsafgørelse, næppe tillægges mere indgribende konsekvenser for adressaten end retligt bindende afgørelser.

Det foreslås i § 12, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og automatiseret sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om den digitale kommunikation og

automatiserede sagsbehandling, der er beskrevet i forslaget § 12, stk. 1 og 2.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 12, stk. 1 og 2, hvor det bl.a. fremgår, at myndighederne ifølge forslaget kan anvise anvendelsen af bestemte it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, også uden at sådanne krav fremgår af bindende regler. Den foreslåede bestemmelse giver dog mulighed for at regulere forholdene i administrative regelsæt, hvor dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, f.eks. fordi der måtte vise sig et behov for at udveksle data i usædvanlige digitale formater, og hvor opfyldelsen af dette krav skønnes at være forbundet med usædvanligt store byrder for de berørte virksomheder m.v.

Bestemmelsen er tiltænkt anvendelse til supplerende af metanordningens regler, hvor en sådan supplerende anses for nødvendig eller hensigtsmæssig. Ved bestemmelsens anvendelse tilstræbes løsninger, der letter de administrative arbejdsgange for enten myndighed eller metanaktør, og så vidt muligt for begge parter på samme tid.

Udtrykket »automatiseret sagsbehandling« forstås i overensstemmelse med stk. 2, bredt og omfatter således databehandling såvel med som uden faste og entydige kriterier. Regeludstedelse herom kan efter omstændighederne være hensigtsmæssig for at sikre en korrekt og transparent anvendelse af automatiseringsværktøjer ved metanordningens forvaltning. Desuden kan et egentligt krav om regulering af bestemte automatiseringsprocesser følge af de til enhver tid værende dataretlige regler og standarder eller forvaltningsretlige krav.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Det fremgår af lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 10. august 2016 om udgivelsen af en Lovtidende, at blandt andet love og bekendtgørelser skal indføres i Lovtidende, og at Lovtidende er den bindende bekendtgørelsesform for de retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Kravet om optagelse i Lovtidende kan fraviges ved lov, når der fastsættes en alternativ kundgørelsesmåde.

Det foreslås i § 13, stk. 1, 1 pkt. at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, aktiver, m.v.,

som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at sådanne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer ikke indføres i Lovtidende.

Ved udtrykket »tekniske specifikationer« forstås især standarder, guidelines, normer, klassificeringer, forskrifter, retningslinjer eller tekniske definitioner udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Oil and Gas Methane Partnership (OGMP) samt af nationale eller internationale akkrediteringsorganer eller af brancheorganisationer m.v.

Ved udtrykket »internationale vedtagelser« forstås beslutninger, rapporter, resolutioner, kodekser, guide-lines m.v. fra FN, UNFCCC eller andre internationale organisationer. I visse tilfælde kan en forskrift være både en international vedtagelse og en teknisk specifikation.

Udtrykket »aktiver«, dækker alle former for aktiver, hvilket også kan angå ikke-fysiske aktiver mv.

Udtrykket »virksomheder«, dækker over alle aktører, som er omfattet af metanordningen, herunder metanaktører, verifikatorer mv.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer ikke vil blive kundgjort, hvor ministeren ved bekendtgørelse vælger at fastsætte bindende krav om, at konkrete internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer vil skulle overholdes inden for metanordningen. Sådanne situationer vil forekomme kun sjældent i praksis, da de relevante krav ofte allerede følger af direkte gældende EU-bestemmelser. Disse vil være gyldige og anvendelige i Danmark uden yderligere kundgørelse, således at forslagets mulighed for undtagelse fra kundgørelseskravet ikke bliver relevant.

Det foreslås i § 13, stk. 1, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter, hvordan der kan fås oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i alle tilfælde, hvor internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer i medfør af 1. pkt. undtages fra indførelse i Lovtidende, vil skulle angive, hvorledes oplysning om indholdet af forskrifterne i stedet

vil kunne fås. Derved vil virksomheden få mulighed for at gøre sig bekendt med de pågældende vedtagelser eller specifikationer, som virksomheden vil have pligt til at overholde. Bestemmelsen vil således tilgodesehensynet til borgerens retssikkerhed svarende til hensigten med grundlovens og lovtidendelovens bestemmelser om kundgørelses-pligt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil have en pligt til at overveje i hvert enkelt tilfælde, på hvilken måde oplysning om indholdet af forskrifterne mest hensigtsmæssigt vil skulle kunne fås. De oplysningsmuligheder, som ministeren vil kunne fastsætte administrativt, vil afhænge af de konkrete forhold i det enkelte tilfælde, herunder ophavsretlige vilkår. Eksempelvis kan materialet gøres fysisk tilgængeligt til gennemsyn i ministeriet eller hos en underliggende institution, navnlig hvis de pågældende vedtagelser eller specifikationer er undergivet ophavsret og ikke er offentligt tilgængelige gennem f.eks. biblioteker. I praksis vil der i sådanne situationer ofte være mulighed for at købe de pågældende vedtagelser eller specifikationer hos udgiveren, f.eks. et standardiseringsorgan, hvilket kan være mest praktisk og omkostningsbesparende for en virksomhed. Gennemsynsmuligheden har i så fald begrænset praktisk betydning, men tilgodeser princippet om, at bindende retsregler bør være gratis tilgængelige for offentligheden.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at internationale vedtagelser og tekniske specifikationer affattet på andre sprog end dansk, som ikke indføres i Lovtidende, undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk. Dette er begrundet i, at det ofte er fagligt nødvendigt af hensyn til tekniske og sproglige nuancer m.v., at de tekniske specifikationer anvendes på originalsproget (typisk engelsk).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til § 14

Det foreslås i § 14, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om forhold omfattet af metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Klima-, energi- og forsyningsministeren vil få en regulerings-adgang, der tillader en mere vidtgående regulering, end hvad der er forudsat ved lovforslagets øvrige bemyndigelser til regelfastsættelse, dog kun med henblik på de sjældent forekommende tilfælde, hvor dette må anses for nødvendigt »for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om metanordningen«. Derved skal klima-, energi- og forsyningsministeren sættes i stand til på ethvert tidspunkt at kunne vedtage en nødvendig minimumregulering, der er krævet for at Danmark kan leve op til sine EU-retlige forpligtelser.

Bestemmelsen er dermed tiltænkt anvendelse i situationer, hvor andre eksisterende hjemler til regeludstedelse kan være usikre, men hvor der f.eks. af tidsmæssige årsager ikke synes at være passende mulighed for at tilvejebringe mere sikker lovhjemmel. Forslaget levner i sådanne situationer ministeren en mulighed for at sikre, at dansk metanlovgivning er indrettet i overensstemmelse med EU-retlige krav, også angående bestemmelser, hvor lovgiverens stillingtagen normalt ville blive anset for hensigtsmæssig.

Til § 15

Det foreslås i § 15, stk. 1, at energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af den kompetente myndighed i henhold til metanordningen, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet vil blive udpeget som klageinstans for danske myndighedsafgørelser i henhold til metanordningen. Ud over undtagelsen i bestemmelsens stk. 2, kan undtagelser også blive fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af lovforslagets § 16, som tillader regulering af adgangen til at klage over afgørelser, der i henhold til metanordningen træffes af ministeren eller på dennes vegne.

Uden for nævnets kompetence falder klager over afgørelser i henhold til metanordningen, som en EU-myndighed har truffet i forhold til danske personer og virksomheder, idet klageadgangen i så fald bestemmes af EU-retten, hvilket kan resultere i, at klage skal indbringes for en EU-domstol.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at afgørelser truffet af den kompetente myndighed, jf. metanforordningen artikel 7, alene kan indbringes for Energiklagenævnet for så vidt angår forvaltningsretlige forhold.

Metanforordningens artikel 7, giver adgang til enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen.

Den kompetente myndigheds afgørelser jf. metanforordningen artikel 7, vil kunne medføre at den kompetente myndighed skal foretage en inspektion med det formål at undersøge de påklagede forhold jf. metanforordningen artikel 6, stk. 4, litra a. Baggrunden for forslaget om at undtage afgørelserne om klager fra klageadgangen til Energiklagenævnet er, at tilvejebringelsen af afgørelsernes indhold, kan kræve en særlig teknisk-faglig viden, instrumenter til udførelse af undersøgelser, sikkerhedsgodkendelser mv. Dette vurderes er af en sådan karakter af, at bilæggelse af tvister desangående kan kræve en grundig bevisførelse med inddragelse af sagkyndige m.v.

En part, der har modtaget en afgørelse om klage indgivet til den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, vil kunne indbringe denne afgørelse for domstolene i henhold til retsplejelovens regler, der tillader en mere vidtgående bevisførelse end hvad der ville være muligt i forbindelse med Energiklagenævnets sagsbehandling. Undtaget herfra er imidlertid klager, hvor parten finder, at myndigheden ikke har overholdt forvaltningsretlige regler og principper, idet sådanne klager altid vil kunne indbringes for Energi-klagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Energiklagenævnet forbliver rette klageinstans om alle forvaltningsretlige forhold om afgørelser truffet af den kompetente myndighed i henhold til metanordningen, jf. forslagets stk. 1, også selv om forslagets stk. 2 hindrer, at nævnet kan tage stilling til afgørelsens materielle indhold. Dermed vil Energiklagenævnet kunne yde virksomhederne en let tilgængelig retlig beskyttelse vedrørende spørgsmål om, hvorvidt myndighedsafgørelser i henhold til metanordningen, som omhandlet i forslagets stk. 1, er truffet i overensstemmelse med forvaltningsretten.

Udtrykket »forvaltningsretlige forhold«, der afgrænser bestemmelsens anvendelsesområde, omfatter hele den generelle forvaltningsret, som typisk angår myndigheders mulige overtrædelse af forvaltningslovens bestemmelser eller de uskrevne forvaltningsretlige principper, såsom myndighedens overholdelse af parts-høringspligt, begrundelsespligt, habilitetsregler, tavshedspligt, pligten til at yde klagevejledning eller f.eks. overholdelsen af det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip, m.v.

UDKAST

Det foreslås i § 15, stk. 3, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den administrative klageadgang afskæres til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Den overvejende del af de afgørelser, som den kompetente myndighed vil træffe, vil være af teknisk karakter og vil forudsætte betydelig teknisk indsigt på området. Denne tekniske indsigt findes i den kompetente myndighed og Energiklagenævnet. Afskæringen af den administrative klageadgang findes på baggrund af en samlet vurdering at være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, og vurderes ikke at have retssikkerhedsmæssige konsekvenser.

Det foreslås i § 15, stk. 4, at en klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

Hensigten med fastsættelsen af en klagefrist er, at undgå situationer, hvor en sen beslutning om at indgive klage medfører, at sagsbehandlingen gennem længere tid fortsætter på et potentielt urigtigt grundlag med heraf følgende risiko for administrativt ressourcespild såvel som unødige ulemper for den person eller virksomhed m.v., der har været adressat af den potentielt fejlbehæftet afgørelse.

Lovforslaget afskærer ikke den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene.

Det foreslås i § 15, stk. 5, at energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet vil kunne bemyndige nævnets formand til at træffe afgørelse i sager, der efter nævnets opfattelse egner sig hertil. Dette kan f.eks. ske ved, at nævnet udpeger bestemte typer sager eller afgørelser, der erfaringsmæssigt ikke giver anledning til principielle overvejelser eller væsentlig tvivl, idet formanden samtidig bevarer muligheden for, efter en konkret vurdering af sagen, at tilbagevise atypiske sager til afgørelse i nævnets plenum.

Det foreslås i § 15, stk. 6, at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse medføre, at den administrative rekursmulighed vil blive udnyttet fuldt ud, inden en afgørelse kan indbringes for domstolene. I modsat fald ville der være risiko for, at en administrativ klageinstans vurderer klagen samtidig med, at tilsvarende klagepunkter procederes ved en domstol, hvor der er bedre muligheder for at få sagen belyst gennem vidneførelse m.v. Dette vil normalt ikke være hensigtsmæssigt, da det kan medføre et administrativt ressourcespild. Endvidere er sagsbehandlingen ved en administrativ klageinstans som regel mere omkostningseffektiv og egnet til at friholde domstolene fra ukomplicerede sager, der kan afgøres uden mundtlig forhandling m.v.

En »endelig administrativ afgørelse« foreligger som regel, når den øverste administrative klageinstans har fået klagesagens genstand forelagt til prøvelse og enten afgjort spørgsmålet eller afvist at behandle sagen. Øverste administrative klageinstans for danske myndighedsafgørelser i henhold til metanordningen er som udgangspunkt Energiklagenævnet, jf. forslaget stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 16

Det foreslås i § 16, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder om formkrav til klagen.

Hensigten med bestemmelsen er, at skabe en adgang til at regulere klageproceduren inden for metanordningen. Derved kan ministeren fastsætte klageadgange, klagefrister, eller klageprocedurer, herunder krav om digital indgivelse af klagen, i det omfang, at dette er foreneligt med de øvrige bestemmelser i loven samt metanordningen i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 17

Den kompetente myndighed skal under udførelsen af sine opgaver efter metanforordningens artikel 5 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Ifølge metanforordningens artikel 33, stk. 1, skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen og træffe alle nødven-

dige foranstaltninger for at sikre at sanktionsreglerne anvendes. Ifølge artikel 33, stk. 3 og 4, skal medlemsstaterne sikre, at den nationale kompetente myndighed har adgang til effektive sanktionsmidler, herunder pålæg af bøder.

Det foreslås i § 17, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme påbud udstedt efter § 7, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den der undlader at efterkomme et påbud efter § 7, stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. »Påbud« omfatter bl.a. påbud, hvor en fysisk eller juridisk person påbydes at bringe et uoverensstemmende forhold i overensstemmelse med metanordningens regler og påbud om at fremlægge oplysninger.

Strafsubjektet vil være den som et påbud givet efter loven retter sig mod.

Den økonomiske sanktion bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpende retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter f.eks. gentagen overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpende retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Bødeniveauet skal i øvrigt stå i et rimeligt forhold til de miljøskader og indvirkninger på menneskers sikkerhed og sundhed som overtrædelsen har forårsaget eller potentielt kunne forårsage.

Forslaget lægger op til, at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nært beslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 17, stk. 1, nr. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, som krævet efter § 4, stk. 2 eller 8, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den der undlader at afgive oplysninger, eller afgiver urigtige oplysninger eller vildledende oplysninger, som krævet efter § 4, stk. 2 eller 8, stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Den foreslåede § 4, stk. 2, angår oplysninger der er nødvendige for at afklare, om et forhold er omfattet af metanforordningen. Den foreslåede § 8, stk. 1, angår oplysninger som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanordningen.

Ansvarssubjektet vil være den fysiske eller juridiske person som en anmodning om oplysninger efter den foreslåede § 4, stk. 2 eller § 8, stk. 1, retter sig mod.

Den økonomiske sanktion bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever

op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpende retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter f.eks. gentagen overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpende retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Bødeniveauet skal i øvrigt stå i et rimeligt forhold til de miljøskader og indvirkninger på menneskers sikkerhed og sundhed som overtrædelsen har forårsaget eller potentielt kunne forårsage.

Forslaget lægger op til at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nært beslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren, i forskrifter der udstedes efter loven, kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser som udstedes efter loven.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at ministeren i forbindelse med udstedelse af administrative regler med hjemmel i lovforslaget kan fastsætte

bødebestemmelser i tilfælde af reglerne overtrædes. Dette kan efter omstændighederne være påkrævet med henblik på at sikre, at der står egnede håndhævelsesmidler til rådighed i tilfælde af en manglende efterlevelse af de fastsatte regler.

Den økonomiske sanktion bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpende retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter f.eks. gentagen overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpende retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Bødeniveauet skal i øvrigt stå i et rimeligt forhold til de miljøskader og indvirkninger på menneskers sikkerhed og sundhed som overtrædelsen har forårsaget eller potentielt kunne forårsage.

Forslaget lægger op til at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nært beslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå

den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 17, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en pligt for ministeren til at fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemte regler fastsat i metanforordningen, samt en mulighed for at fastsætte yderligere bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af de øvrige regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen, hvis dette findes nødvendigt for at sikre at forordningen overholdes.

Det er bestemmelsens hensigt at sikre, at den kompetente myndighed kan få tildelt de fornødne beføjelser som kræves efter metanforordningens artikel 33, stk. 3, litra e, hvorefter den kompetente myndighed som minimum skal kunne vedtage afgørelser om pålæg af administrative bøder ved overtrædelse af forordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2, forudsat at de ikke bringer energiforsyningsikkerheden i fare. Forordningens artikel 33, stk. 4, giver mulighed for, at de kompetente nationale domstole kan pålægge bøderne, hvis der i et medlemsstats retssystem ikke er mulighed for at den kompetente myndighed pålægger administrative bøder. Herudover er det bestemmelsens hensigt, at sikre en bred adgang for ministeren til, at kunne fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen, såfremt det findes nødvendigt for at sikre, at metanforordningen overholdes.

Begrebet »EU-retsakter omfattet af metanordningen« omfatter udover metanforordningen også eventuelle kommende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Metanforordningens artikel 34 indeholder bl.a. beføjelser til Europa-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter.

Ansvarssubjektet vil være den fysiske eller juridiske person som overtræder bestemmelserne i EU-retsakter omfattet af metanordningen.

Den økonomiske sanktion bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

UDKAST

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpende retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter f.eks. gentagen overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpende retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Forslaget lægger op til at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nærbeslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

For så vidt angår juridiske personer må bøder for overtrædelse af metanforordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2 ikke overstige 20 % af årsomsætningen i det foregående regnskabsår. For fysiske personer må de pågældende bøder ikke overstige 20 % af årsindkomsten i det foregående kalenderår. Dette følger af forordningens artikel 33, stk. 3, sidste afsnit.

Det foreslås i § 17, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en pligt for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanordningen.

Det er bestemmelsens hensigt at sikre, at den kompetente myndighed kan få tildelt de fornødne beføjelser som kræves efter metanforordningens artikel 33, stk. 3, litra b, hvorefter den kompetente myndighed som minimum skal kunne vedtage afgørelser om konfiskation af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelse af forordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2, forudsat at de ikke bringer energiforsyningssikkerheden i fare.

Begrebet »EU-retsakter omfattet af metanordningen« omfatter udover metanforordningen også eventuelle kommende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Metanforordningens artikel 34 indeholder bl.a. beføjelser til Europa-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter.

Det foreslås i § 17, stk. 5, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalselskaber, som f.eks. aktieselskaber (A/S) og anpartsselskaber (ApS), selskaber i andre selskabsformer, foreninger og alle andre former for juridiske personer, ville kunne pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Lovforslaget er erhvervsrettet, og adressaterne for metanordningens bestemmelser, herunder strafbestemmelser, vil typisk være organiseret i virksomhedsform eller som juridiske personer i øvrigt. Det er derfor væsentligt at sikre et entydigt grundlag for strafbestemmelser anvendelse i overensstemmelse med reglerne i straffelovens 5. kapitel, der omhandler strafansvar for juridiske personer, samt i overensstemmelse med de dertil knyttede regler og vejledninger, såsom Rigsadvokatens meddelelser om strafansvar for juridiske personer m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i de almindelige bemærkninger.

Til § 18

Metanforordningen trådte i kraft den X. X. 20024.

Det foreslås i § 18, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Til § 19

Det foreslås i § 19, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bestemmelsen følger af, at sagsområdet er overtaget i henhold til, henholdsvis den færøske hjemmestyreordning og den grønlandske selvstyreordning.